

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal svare på hr. Baadsgaards tre temaer i omvendt rækkefølge.

Det, der gør, at der ikke er nogen private, der kan opføre noget i dag, er, at vores finanslov er fyldt med støtteordninger til det almennyttige byggeri. Det er jo fuldstændig umuligt at forestille sig, at nogen privat skal gå ud og konkurrere med nogle, som får tilskud til deres renter, til deres afdrag, til at opføre, osv. osv. Det er umuligt at konkurrere på de vilkår, og derfor er betingelsen for, at vi kan få gang i det private udlejningsbyggeri, at den almennyttige sektor kommer ud af finansloven og også tvinges til selv at finansiere sine ting og selv afholde alle omkostningerne.

For at forebygge et nyt spørgsmål fra hr. Hans Peter Baadsgaard: Det, der er meningen, er jo princippet om, at de mennesker, som efter trang har brug for at få støtte, skal have det. Det er der jo nogle der har. Men det har ikke alle, der får det i dag; der er også nogle, som ud fra en nøgtern trangsvurdering ikke har det behov, og de mennesker kunne vi tage fra og så i stedet for gøre det bedre for dem, der virkelig har et behov. Så kan de gå ud og vælge, om de vil bo i en privat udlejningsejendom, eller om de vil bo i et almennyttigt boligselskab – men altså vel at mærke, så de to områder blev ligestillet.

Så er der spørgsmålet lovliggørelse af tingene med et lovforslag om accessorisk virksomhed. Mange af de skandaler, der har været rundt omkring, har jo drejet sig om, at lejernes penge er blevet brugt til alt muligt andet end ting, der har med deres bolig at gøre. Man kan spørge, om det så er u hensigtsmæssigt, eller det er dårlig moral, eller hvilken boldgade vi er i rent sprogligt, men det er altså noget, som har været til gene for lejerne, og det lovliggør man nu ved at tillade accessorisk virksomhed.

De eksempler, der er rundt omkring i landet med boligselskaber, er altså hårrejsende, og jeg kan ikke forstå, at et socialt ansvarligt parti som Socialdemokratiet vil holde hånden over det vel vidende, at det altså er lejerne, der hver eneste gang må betale regningen. Det er lejerne, og det er skatteyderne, og det er de dårligst stillede her i vort samfund.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er nu ikke, fordi jeg gør mig nogen illusioner om, at hr. Kim Behnke og jeg skal blive enige om det her, men alligevel.

Hvis vi tager den almennyttige sektors byggeri ud af finansloven, vil vi øge tendensen til, at sociale problemer bliver samlet, for så bliver det kun dem, der kan få boligstøtte, der får råd til at bo i de boliger, der vil blive opført.

Men så kunne man jo prøve at spørge: Hvor i verden er det gået bedre? Dér, hvor man har det mere frit, England? Eller hvor?

Og så det andet. Alt muligt andet – jamen det er så nemt sagt. Hvad er det for noget: Alt muligt andet? For det første føres der tilsyn med det, men det er rigtigt, at man kan beslutte sig for at lave nogle sociale aktiviteter; det er der behov for, og hvis ikke vi tager fat på de problemer, men overlader det til ingenting, så bliver de sociale problemer værre og værre i de områder, og så ender det med vold og kriminalitet og slagsmål, og hvad ved jeg.

Er det dét, Fremskridtspartiet gerne vil fremelske, så kan jeg i hvert fald sige, at så har man den rigtige politik til det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om det er fredag eftermiddag, er jeg lidt ked af at blive beskyldt for, at Fremskridtspartiets boligpolitik skulle resultere i vold, kriminalitet osv.

Men dér er budskabet i hr. Baadsgaards seneste replik, at man fra Socialdemokratiet ønsker at blande socialpolitik og boligpolitik sammen. Og det er måske i virkeligheden dér, vandene skilles mellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet. Vi ønsker ikke at bruge vores boligpolitik til at føre socialpolitik. Det gør vi ikke, for det er ødelæggende for boligmarkedet.

Når vi har diskussionen om, hvorvidt kvadratmeterpriserne bliver højere eller lavere, så er min påstand, at når vi har en fri konkurrence, så falder priserne. Min påstand – og den er vel-dokumenteret – er, at når vi har en politisk regulering af hele markedet, koster det, for så trives alle disse projekter, som egentlig er alt for dyre; så trives disse projekter, hvor man opfører, og hvor man selv fører tilsyn for boligselskaberne, og når der så er gået en 10–15 år, er det byggesjusk og skandaler det hele.

Vi kan godt tage en lang diskussion om Høje Tøpholm i Hundested – det vil jeg gerne – og den form for misbrug af midler, hvor man har holdt lejerne for nar, hvor de har sat penge ind, hvor de troede, at de var der, og hvor det så viser sig, at DAB er rendt med pengene, og nu står de så og skal betale adskillige millioner kro-